

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 200 korona.
 Fél évre 100 korona.
 Negyed évre 50 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Krisztus.

...Elfoglák, durván megkötözték,
 Tövis sebzette homlokát...
 Cusfolták s arcul köpdösték
 Az ég Urát!

Azután felfeszíték,
 S fenn átlukasztották a' dott két kezét
 Liliom testét durva mód
 Átal szegezte éles lándzsavég!

Az ég is elsötétedett;
 Ho t álmát őrzé gyáva félelem...
 És mégis csak jöttámadott.
 A harmadnap i éjfelen!

A te sorsod is nemzetem:
 Szenvedés, türes, meghalás...
 De ne féj, nemsokára eljön
 A megváltó feltámadás!

Ifj. Radványi Sándor.

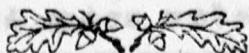
Előre!

A sors örök mostohasága nyomja a villam!
 Az élet nekem örök kikezdése
 Élelemnek!
 A szerelem és bánat izét nyalogatja
 Az ajkam!
 Ez az oka, hogy alant maradtam!

Radványi! Nevem üres semmiség
 Az ürben!...
 Hosszu fonala, egy életfolyamatnak...
 Remény, mely tart... de szívem a
 Létrája...
 — Vajjon m kor, mikor hágnk rája!

Élek, remélek, mint uj ereje életemnek!
 Esküt fogadok hitem ös-lalajának!
 Valamit teszek, valamit, a mi még fiányi!
 Csak bátran, ne féj, előre: Radványi!

Ifj. Radványi Sándor.

Gondolatok.

Néha egy gondolattal romboljuk le azt, amit százzal építettünk.

A boldogsághoz az út a boldogtalanságon keresztül vezet.

Ha boldog akarsz lenni, előbb ismerned kell a boldogtalanságot.

A szíven levő sebet egy másik szív gyógyítja be.

Ne légy okosabb másoknál. Gondolj arra, hogy náladnál okosabbak is vannak.

Rohács Kálmán József.

Emlékezés.

Ha elpihen a zajos, lármás város
És utcáiban nem jár senki sem:
Halkan kopozok házatok elébe.
S az ablakodat titkon meglesem.
Az éjszakában láthatatlan hárfán
Felesendülnek halk, lágy melódiák:
„Volt egyszer, volt, talán nem is
sok régen,
Egy kis leány s egy bohó kis diák.“

A nóta száll és édes, halk zörejjel
Az ablakodra kopogtatni jó
És ejül ott az éjszakán zokogva,
Mig lelked fehér lányálmokat sző.
És sir a nóta ablakod tövében.....
És siró hangja a szívembe száll:
.....A szegény hívő, bohó kis diákok
Egy szép napon elhagyta a leány.

Csak két sort írt a busuló diáknak:
„Ha nagy fiu lesz s diplomája lesz,
— De értse meg: csak akkor és
előbb nem —

Szívesen látom nálunk, eljöhet!“
A kis diákok könny szökött szemébe,
(E önnynék a csirája lett a „ma“!)

„Óh, hogy szeretem! — sóhajtott szegényke —
S nem én kellem, hanem — a diploma!“

S a kis diáknak bezárult a szíve.
Tanult, tanult s elült a bánata,
S egy szép napon, midőn már nagy fiu lett,

A zsebébe került a diploma.
A szívét vastag páncéltokba zárta
És utazott a leányhoz — haza.
Betoppant hozzá s így szólott szeliden:

„Tessék, kisasszony! Im' a — diploma!“

Ha elpihen a zajos, lármás város,
És utcáiban nem jár senki sem,
Elmegyek a házatok elébe
S a kis diák vagyok még, azt hiszem.

Ki fájo szívvel bámulok utánad...
De felkacag csapongva a szívem.
Mert régen volt az s már megöregedünk,

Ugy-e kis hütlén — drága Hitvesem?!

Artner Béla.

Cseléd ő nagysága.

— Nagyságakérem, felmondok. Kevés a fizetésem. Évi huszonnégyezer koronából még egy kosztümömet se tudom kifizetni!

— Ugyan Tercsi! — Hiszen én egy egész esztendőre sem adok ki huszonnégyezer koronát ruhára!

— Hja, az más! A nagysága nem is teheti.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabósága angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkáraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Civisek a Bikában.

— Mit szól hozzá sógorom, hogy 5000 korona a buza? Most már csak elagygya sógorom a tavalyit?

— Dehogyan adom, sógorom! Hát mi a fizkes fenénc nékem a piz. Te'e van otthon a ládafia. Én bijon nem vesződök az olvasásával.

— Igaza van sógorom. A buza meg csak megáll.

— Ugy van sógorom.

— Még valami új divat e sógorom, hogy a patkányt máreggel irtják.

— Felfordult világ, sógorom. — Az én időmbe vasvillával agyonverte az ember, oszt kizs vót.

— A disztó ára is megy alaposan felfelé, sógorom.

— Abbija, sógorom. Mindig is montam, hogy csak disztóba kell dógozni, sógorom.

— Ammán szent igaz, sógorom.

Elégla.

A drágaság krónikájába

Egy új tényt fűzöl:

Ha sört iszol, barátom,
Fényt üzöl.

Akibe eddig a ser dült,
Ha agg, ha alig serdült;
Szívébe szörnyü keserv ült.

Fényüzés a sörözés!

Ki ilyet rendelni is merészel,
Ily abszurdumot elismer ésszel;
Annak mindennel adózunk,
Csak nem elismeréssel!....

S. E.

Ilyenkor nyáron.

Majd megdöglök a melegtől. Jön a barátnóm.

Azt mondja: Jó napot!

— Hát ilyen rosszakaróm maga nekem?

Hát akkor jó valutát és jó hűvöset! — szolt és otthagytott a rendőrség előtt, a forró Kossuth utcán.

Ti kövér nők! Ti néktek szol ez az intelem.

Óvakodjatok a szerelemtől, ilyen nyári időben. Esetleg használjatok sok-sok parfümöt.

Ezelőtt 8 hónappal miért voltál olyan nagyon szerelmes?

Lásd — és most semmi szín alatt nem jelenhetsz meg kinn a strandon.

Fehérruhás kis csöppségek, csipkeszármu lányok! Ezeket meg ti néktek írom. Fussatok!

Mert... golyák járnak. Ilyenkor, nyáron.

Ilyenkor, nyáron.... átsüt a nap egy-egy rózsaszín ruhán. És nem látsz semmit... Csupán —

Ezt meg tenéked írom, nagyságos asszonyom, aki most valahol a csábító Balaton habjait csodálod. Vigyázz! Nehogy összetalálkozz a legjobb barátnóddal — Kaban.

Ilyenkor nyáron.... két különös dolog van a világon. A strandfürdő és a gőzfürdő.

b. b.

A legolcsóbb fűtőszer.

— Borzasztó, mennyire megdrágították a fát, meg a szenet! Hogy győzzük a fűtést a télen?

— Vásároljunk talán osztrák koronát és fűtsünk azzal. Az bizonyára olcsóbb lesz....

Valahányszor eszembe jutsz.

Valahányszor eszembe jutsz,
Megrezen a szívem fájo hurja,
És úgy érzem, mintha ekkor
A szívemre ezer bánat hullna....
Mintha soha éteemben,
Soha-soha nem szerettem volna.
Oly busan szol a szívemben
Az a régi, fájo régi nóta!

Valahányszor eszembe jutsz,
Könny todul a hervadt két szemembe,

Önkénytelen az énekest,
A bibliát veszem a ezembe.
A szívemből az ajkamon
Busan szol a szívettépő ének,
Mintha nem is hozzád szóna.
Mintha nem is téged temetnélek!...

Rohács József.

Modern udvarló.

— A lányom nagyon olvasott. Szereti ön is a könyveket?

— Igen, a takarékkönyveket.

Tojáskivitel.

— Ha Kolumbus most élt volna, nem csapta volna a tojást az asztalra.

— Hanem?

— Exportálta volna Amerikába!

**A legszebb virágnak
a magyar nőnek**

DIANA-PUDER

adja üde hamvát

A régi hőkeminőségben mindenütt kapható!

Gyártja: a Diana Kereskedelmi r-t.
Budapest, V., Nádor-utca 30.

Pakonpart.

— Aaasztoszogája, nagyságos Altmann színházi titkár ur. Mészasszon helet paancsolni. Rögtön kéem aássan, csak fejobb visszük, a bootválkozásai áarakat. Hallottam, kéem aássan, hogy a multkor nagy esemény volt. Bizonyos vadászat. Mit tetszett, kéem aássan, löni? Hogy semmit! Hát bizony kéem elsokott az ember már a fegyvertől. Pedig tudom, a titkár ur is mészasszon elemében lenni, például a háboruban. Hja, akkor csak úgy vót, löttünk, löttünk, löttünk és újra löttünk, azután már nem is löttünk, csak löttünk. Ma már kéem ez nem igen lhe. Paancsoljon csak paancsoljon. Egész rövidre. Ignis, kéem aássan. Rövid lesz.

Két menyasszony.

A ház urnője a mosác kiadásánál arra a meglepő tapasztalatra jut, hogy a szobaiánynak tulságosan sok fehérneműje van közte.

— Hogy van az, Mari, — kérdi bosszusan — hogy mig a kisasszonynak csak három pár fehér harisnya kellett, addig ma gának hét?

— Kezét csokolom, nagysága — mondja Mari szemlesütve — könnyü a kisasszonynak; az ő vőlegénye ügyvéd, de az enyém kéményseprő.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▼▼▼▼
E rovatban közlötték az vállalkozó a felelősséget, aki elolvassa. :-

▼▼▼▼

Mondja, kedves Márk Endre ur, miért fáj önnek mindig a feje a zsidókért és csak a zsidókért?

Mondja, kedves Freund Jenő, városi bizottsági tag ur, minek köszönheti, hogy megjött a szava a közgyűlésen, oly hosszú hallgatás után? Talán azért, mert Szent-Királyi Tivadar nem volt jelen?

Mondja, kedves paprikás szalonna, nem szállna lejjebb, hogy mi is elérhetnénk? Kérdik, akik nagyon lentmaradtak.

Mondja, kedves úram, a Rákóczi utcából, hol tanult az a kis menyecske boxolni, aki magát csütörtökön este olyan helyesen kezdte bubolni, mikor a Horváth-féle vendéglőből kidöccent? Kérdi, akinek nagyon tetszett az ingyen-előadás.

Mondja, kedves Bugyi Sándor, igaz, hogy mikor a kormányzó urhoz levelet írt, hát csunyán leöntötte magát a fejér ecetessel?

Mondja, kedves Névtelen Aszszony, hol nyaral most Tüskés Böske, hogy hírét sem hallani? — Kérdi egy mé'abus gazdász.

Mondja, kedves Kovács Laci, — villamos kalauz ur, melyik leányt szereti igaz szívből: a szőkét, vagy a barnát? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Etuka, hány fiut fog még meghódítani a szépségével? Kérdik a csillagok.

Mondja, kedves Papp Gábor ur, a Téglás kertből, megtanult már kelő módon biciklizni? Kérdi, aki szeretné a biciklijét kölcsön kérni.

Mondják, kedves Fazekas Pista és Szabó Antal urak, Hajduszoboszlóról, hogy mulattak vasárnap azzal a kis barna lánnyal? Kérdik azok, akik szintén szerettek volna magukkal mulatni.

Mondja, kedves A. János, hentes mester ur, mikor beszélt azzal a szőke kis lánnyal, akinek a télen udvarolt? Kérdi egy kis lány.

Mondja, kedves Szabó Mihály ur, Hajduszoboszlóról, igaz, hogy mióta megtanult táncolni, azóta szenvedélye a tánc? Kérdi egy kis barna.

Mondja, kedves Liszák Mihály, Kisvárdáról, igaz, hogy megalakította a bálgyűlölő egyletet? Kérdi, akinek erre van szavazati joga.

Mondja, kedves Bagozi Péter ur, a Bellelőről, miért nem közölteti az ujsággal, hogy hanyadik szám alatt van az eladó automobílija? Kérdi egy igaz vevő?

Mondja, kedves Timá rJános ur, Hajdunánásról, miért fut maga olyan kocsu után, amelyik nem veszi fel soha? Miért nem szalad inkább én utánam? Kérdi egy nő.

Paplan-varrodámba
uj fehér vatta érkezett. Selyem, glott, kasmír paplanok kaphatók és megrendelhetők. Pehely és gyapju paplanokat készítek. Alakítok, frissítek.
Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBRECZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Mondják: kedves Takács, Langer, Hozdik, Orgován és Molnár urak, Kisvárdáról, hogy mulattak a bál után a szőlőben? Kérdi egy szőlőtulajdonos.

Mondja, kedves Kalmár Béla ur, melyik a maga nótája? Kérdi egy kíváncsi kis lány. (Válaszoljon!)

Mondja, kedves Nagy István ur, a Bellelőről, mire vált a programbeszéde vasárnap este avval a kis barna lánnyal? Kérdi az akácánál megfigyelő Bajszu.

Mondja, kedves Safronka ur, a Gerébi-telepről, miért nem sikerült az ünnepi mulatság avval a barna kis lánnyal? Kérdi a legjobb barátja.

Mondja, kedves Tóth Pál fodrász segéd ur, Kisvárdáról, hogyan érezte magát a bálban, mikor azzal a hóditó szemű kis lánnyal táncolt és hogyan érezte magát a bál után, mikor a hóditó szemeket nem láthatta? Kérdik a színpadi mulatók.

Mondja, kedves Tarjányi József ur, a Varga-kertből, igaz, hogy telefon fog vezetni a szőke lánvhoz?

Mondja, kedves Horváth József ur, a Kert utcáról, igaz, hogy — gyalog ment a Monostorra, még se találta meg, akit keresett? Kérdi egy barátja.

Mondja, kedves Kalmár Béla ur — melyik a szebb: szőke vagy a barna?

Mondja, kedves Lukács Albert ur, a Varga-kertből, igaz az, hogy magáért rajognak a lányok a csorén, mikor a Shymmit járja? Kérdi egy kíváncsi, akinek ezt elbeszélte.

Mondja, bájos, esinos és csupa csókos Juhász Béla Kisvárdáról, igaz, hogy csak kétszer járt a tánciskolába és mégis olyan sikkesen tud bosztonozni? Kérdi egy boszton partnere, aki csak 30 percig táncolt magával.

Szerencse.

— Miért vagy ma olyan jó kedvű, Adolf?

— Tudod lelkem, ma nagy szerencsével kártyáztam a klubban: visszanyertem a gondolkozóképeségemet.

Az apróságok boltja.

Egy fiatalember az utcán megszólít egy fiatal hölgyet és hevesen udvarolni kezd neki. A hölgy szabadkozik, de a fiatalember egyre tolaodóbb lesz és találkaért könyörög. A fiatal hölgy végre nem tud magán másként segíteni, mint hogy azt mondja:

— Hát jó, jöjjon el az üzletbe, ahol alkalmazva vagyok, ott bátran beszélgethetünk.

— Nagyszerű! — mondja a fiatal ember. — Minden nap eljövök és mindig veszek valami apróságot. Hol van alkalmazva?

— Egy automobil-gyárban.

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám“-ot.

Nyaralok a Balatonon.

(Versek.)

Munkatársunk már a múlt héten elutazott a Balatonra, ahol többek között dr. Hivatalnok Benóné, Köztisztviselő Barnabásné, valamint a méltóságos asszony is nyaral.

Az „alább-való“ verseket, melyek közül az első, mint földrajzi munka is kiváló a maga nemében, páratlan munkatársunk a hullámzó Balaton tetején írta.

Oh, Balaton.

A Balaton a Dunántulon terül el
S Köztisztviselő Barnabásné,
Az isteni hűvös habokban
Ó, mily bájosan merül el.

Hűs partián én is elterültem,
Sz' köztisztviselő vagyok én is...
De adósságba elmerültem,
Nyaralgotok nyaranta mégis.

Völgy, domb, halom, lágy fuvalom;
Hűvös habok, meg hűvös szellők.
Ma rólatok zengjen dalom!
S altatgassátok, ringassátok
Lelkemet tündérszárnyakon!...
És a dr. Hivatalnok Benónét.
Kit férje nem követett ide,
Karombá ringasd bele lágyan
Ó, hűs Baaton szüz vize!...

Hadház-Almádi.

Magára most halk lámpa vet világot,
Cigánysötétre égetett babám,
Mert bizonyára maga is valahol,
Nyaral talán.

Kutyák ugatnak, béka zeng a tón
S a térzenén sétálgat altatón
Öt nevetlen, drága kedvesem....
De jaj, szivemre vert a bánat.
Bus partjain Balatonkabának,
Mióta mást is illet ez a szerelem.

Kit köztisztviselőnek szűt a végzet
— Nyáron mirt megv az Kabára?

Sokat gondolok Magára, de ha azt vesszük,

A nyaralás Kabán is méregdrága.

Hát maga én rám Hatházalmádin
Gondol-e sokat édes Anna?

Ó, írjon egy „anzsjet“ legalább!
Nem-e Karcagon nyaral titokban?
Ha történetesen nem Földesen
nyaralna.

Mikepércs-siófok.

De szép a Sió! Adió Debrecen!

Ma itt állok a Sió fokán....

És hűs szellők csókolják kedvesen
Bájos — arcomat.

Kedvesem lábán nincs selyemtopán
Itt jár a parton félig nesztelen —
S én is itt járok. (Nemezkalapom
nincs.)

S mivel virulnék is, hát — nemezteien.

S míg csókolják a szentelen habok
— Mivel fejest bukott Siófokon,
Én szentelen most pláne nem
vagyok.

Söt bámulom, de hát még sem fogom —

Sokáig nézni sz' hervad már a nyár...

De elfeledni soha nem fogom,
Milyen drágák a nők — Siófokon.

Nagyságos Asszonyom

És én velem Siófokon mi történt?
A szerelemben usztam állig
És adósságban, szerelemben
Fogok ér uszni — mindhalálig.

És furcsa... bár elgondolni nem nehéz.

(Az ember soha sem tanul magán)
...Azért, ugy-e, nagyságos asszonyom.

Meglehetősen nyaraltunk — Kabán.

Babiczky Béla.

Cilike vall.

Szabad vallomások tán nem igazi léttel,
Jövő boldogságok ábrándozó hévvel
Gondolkodóba ejtenek...

Csókot, ölelést, szerelmet
Érezni, elképzelné, várni.
Epedni, vágyani sötét éjszakákon.
Összebujni forrón, míg megrészeget!
Te mondd, — hogy nem tudod,
mik ezek?
Hiszed, hogy lesznek emberek.
Kik naiv felfogással élnek, elhiszik neked!

És mondd, hogy nem tudod, mi mi a szenvedés?
És nem, mi a tűz, mely ajkadon lebeg?
Hiszed, hogy tüzed egyszer kialszik
S szidod, hogy csalják az emberek!

Mégis ölelni szeretnél...
Csókolni forrón, talán reggelig?...
Álmodjál tovább, ölelj, csókolj csak így!...
Hidd el, ez jobban boldogít.
Ha feébredsz, így nem csalódoz soha.
Nem lesznek kinjaid talán...
Nem fogsz sirni egy letiport, muló muló éjszakán.

cs. je.

Az örök Éva.

Asszony: Nem bánom, most még az egyszer nem válok, de a válópör költségén csináltatsz egy — új ruhát.

Adomák.

Mi van a cukorral?

A cukor bombamerénylőnek képzeli magát!
— Ugyan?
— Nyomtalanul eltűnt!

Jó tanács.

András gazda: Szeretnék írni a fiamnak Pestre, de nem tudom, — hol lakik.

Örzsé néni: Hát írja bele a levélbe, hogy Pista fiam, eredj el ezért a levélért a postára, mert nem tudom az atrecodat....

Móricka azt hiszi...

Móricka: Tanító bácsi, a bibliai időben is volt vízmű-sztrájk?

Tanító: Honnét gondold?

Móricka: Most olvastam a hit-tankönyvben, hogy Mózesnek a sziklából kellett vizet fakasztani.

Régi, de igaz.

— Jól akarsz lakni, öregem?
— De még mennyire!
— Akkor olvasd el az új lakás-rendeletet.

Sokszor igaz.

— Tudod-e, mi a különbség a hirlapírók futballesapatnak labdája és sok nagy politikus közt?

— No, mi?
— Semmi! Ezt is, azt is hirlapírók fujják fel.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-szintén **Fáyarokré**m és **Fáyszappan** békebeli minőségben, valamint **Hajdusági bajuszpedrő** fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÖSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárában
(Szinház mellett)

Menyasszonyi álom.

Menyasszonyi álom, boldogságnak álma.
Hogy teljesedésbe menjen...
Legyen kívánsága...
Jövő nemzedéknek öröme, igazsága!

Menyasszonyi álom, boldogságnak álma,
Egy új élet kezdő sugára —
Boldogság reménye...
Nagy utra ke-t, utnak tán végte-lensége.

Hogy teljesedésbe menjen...
Minden akarata, reménye —
Szenvedés, baj cohse érje —
Gondoljon reánk — kiket érdekel a léte.

Legyen kívánsága...
Szegrette előtt szent, győzedelmes,
Nyiló rózsza gyanánt viruljon élte
A jövő nemzedéknek örömére!

cs. je.

Különös kérdés.

Grófnő (az oroszslánszelidítő-höz): Mondja, kérem, amikor a ketrecbe lép, az oroszslánok közé, nem fél attól, hogy bolhákat kap tőlük?

Szórakozottság.

— Nos, tanár ur, hogy van a kedves neje?

— Az utóbbi időben nagyon szórakozott. A multkor is egy teljesen idegen ur karjaiban találtam.

Utolsó levél.

Drága angyal, tündérszép virágom,
Te hozzád írom bucsulevelem.

A szívem vérzik, mégis el kell válnunk.

Bár hozzád vonz egy hosszú szerelem.

Elválnak most már végleg utaink,
Te mást szeretsz majd és boldog leszel;

Elfeledsz engem s jön majd a másik.

Hivebben szeret majd s az vesz el.
S én messze-messze, távoli világban mindig,
mindenkor gondolok terád
Most Isten hozzád, tündérszép virágom.

Engem a vágyam más körbe ver át.
Ott már nem leszek méltó tehozzád.
Más, óh, más lesz ott majd az én világom;

Soh'sem feledlek, de te feledj el,
Tündérszépségü, hófehér virágom.

Harsányi László.

Jogos fölháborodás.

— Hát csakugyan elcsapták a hivatalból?

— El. Pedig husz évig a légynek se vétettem. Senkinek sem voltam terhére, nem alkalmatlankodtam a főnökömnek, soha sem kértem semmit... még csak be sem jártam a hivatalba rendszeren.

Krónikás adomák.

A viski híd.

Mikor a tavaszi árvíz a Tisza hidját elragadta s a nemes városi tanács minden igyekezete dacára sem birt ráakadni, pedig kereste is lefelé Titelig, felfelé pedig egész Galiciába jutotak el; az atyafiak kénytelenek voltak gázlót keresni, hol a técsői vásárookra átjárhassanak. A Tisza azonban rakoncátlan fickó, néha egészen elapad, máskor pedig elemi erővel zudul szegény viskiek nyakába. Hogy tehát a bajnak elejét vegyék, a víz közepére egy rudra erősített táblát helyeztek el eme fölírással:

„Ha az irást nem látjátok, ne menjetek a vízbe, mert bele fuladtok.“

A lútozás.

Nagy Bálint, viski bíró fiával, a Pestával, vásárra ment Técsőre. (Megjegyzendő, hogy a két nemes koronaváros között olyan féle szivélyes viszony áll fenn, mint Nagykörös és Kecskemét, avagy Toulon és Marseille között.) Egy nemes técsői atyafi a vidéken meg nem termő görögdinnyét árult garmadba rakva, a város „pihartz“-án. Nagy uramnak föltűnik a sohse látott zöld ízé, oda oldalog és amugy félvállról odaöki:

— Hát osztég miféle szerzet ez komé?

— Hát lútozás! -- feleli a técsői.

„Meteor“ mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. július 16-án, vasárnap:

Angella öröksége.

Egy leányélet regénye 6 felv-ban lenkellyvel.

Törvényen kívül.

Amerikai kalandor történet Piscoella Deával, 8 felvonásban.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órákor. — Jegyelővétel d. e. 10 órákor —

— Hát az-é?

— Az ám — erősíti a técsői. — Rájül kijelmed egy hétig és kis cselkő gyün ki beütle.

A viski megalkuszak s felrakva szekérre az egész garmadát, hazafelé indul.

De baj történt, mert amin t a viski hegyoldalón baktatnak, a szekér megzökken, felfordul s a lútojáok óriási iramodással gurulnak a lent folyó Tisza felé. Az egyik lútozás nekiszaladt egy bokornak, amiből véletlenül egy avul ugrott ki.

— Nézze kee, apám uram — kiált fel örömmel a Pesta — amott né szalad a kis cselkő.

Azóta sem lehet halálveszély nélkül a viskiek előtt lútozást emlegetni.

Técső és a dongó.

A técsői dongó esete se kutya.

A biróné hasát (Honny soit, qui malv pense) hogy-hogy nem, megcsipte egy dongó. A nemes Tanács e hallatlan attentátum felett megbotránkozva, rögtön összeült s időközben a kisbíró által ecsepített bűnösre kimondotta a szörnyü halált.

Délután a város apraja-nagyja a „pihartz“-ra gyült össze, miközben a végrehajtással megbizott kisbíró intézkedésére a torony körül a „cinterem“-ben mindenféle szuró szerszámot, tüskét, szeget, üvegcserepet szórtak széjjel. Azután a kisbíró, kezében a bűnösrel, büszkén felbaktatott a torony tetejére s onnan a szegény dongót a nép üdviválgása között — ó, iszonyat! — a borzalmas mélységbe dobta.

Azóta száradt a técsőiekre a dongó név.

Komoly ok.

— Érthetetlen. Miért éppen az 5384-es számú osztálysorsjegyet vásároltad meg?

— Magam sem tudom. De ahogy néztem... ennek a sorsjegynek olyan megnyerő külseje volt!

Husár nóta.

Husár vagyok!... Hős nevem
Ütközetbe húz,
Mert nevemben jellemem:
„Egynek ára hús“.

Ha csatába ronthatok,
Jó kardom velem,
S nagy — fejetlenség van ott,
Merre ellenem.

Kardom után a lovam
A legkedvesebb,
Rajta él csak boldogan
A huszár gyerek.

Hogy ha rája pattanok,
Táncot lejt a mén,
Hajh, ló nélkül, hajh, gyalog
Nem élnék meg én.....

S ha majd sirba küldenek
A csaták zaján,
Oda is lovon megyek:
Szent Mihály lován!

Árkosi Ödön.

Anekdoták.

IDEGEK.

A fiatal asszonynak gratulálnak az ujszülötthöz.

— Gyönyörű gyerek....

— Igen, igen, sóhajt a menyecske, de az uram nehezen fog vele megférni.

— Ugyan miért?

— Már első éjjel amikor sirt a gyermek, megverte, kitagadta és megátkozta.

AZ ORVOS VÁRÓSZOBÁJÁBAN.

A fiatal ember némi habozás után beszélgetésbe ered a hölgyvel. Ez kissé pirulva vallja be:

— Engem galandféreg bánt.

— No né! — kiált fel az ifju — engem is! Azért éreztem mindjárt olyan nagy rokonszenvet a kisasszony iránt!

TAGADÁS.

— Szerkesztő ur, panasszal jövök.... Az ön lapja azt írta rólam, hogy cimeres gazember vagyok.

— Ki van zárva, Mi csak új dolgokat közlünk.

KOHN.

— Hallotta? Hevesék Juliskája Amerikába megy férjhez.

— Ki veszi el?

— Bizonyos Kohn.

— Kohn? No, azt itt is kaphatott volna.

RTHETÓ.

— Tudja-e, kisasszony, hogy maga szörnyen megtetszett az édes atvámnak?

— Oh, önnek az édes atyja, Pál ur? Hiszen az az — apósom lehetne!

**Kitünő
férfi fehérneműek
Frank Edénél**

A házasságközvetítőnél

Házasságközvetítő (egy jelentkező nőhöz):

— Van egy szegény grófom és egy gazdag bankárom!

— Nem lehetne a kettőt egyesíteni?

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen asszony. Levele van a kiadóhivatalban.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készíték. :::

Beliczay

kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

— Mióta vagy férjnél?

— Három éve.

— És nincs gyermeked?

— Nincs, a lakás nagyon is szűk.